

не. И туй било учени хора!

Сека. Прости сж родителите ми, ама почтено живеятъ.

Иванъ. И азъ тъй ще кажа: то прости хора поне кога сж по-добри... Ама да ти кажа ли и нѣмането докарва крамоли.

Сека. Като нѣма, трбва да се потърпява. Търпението е дадено отъ Бога.

Иванъ. Тъй е, Сече, ама, се е хубаво като си имашъ една подпорка... Подпорчата все е нѣщо...

Сека. (Укорно). Виждамъ те, че ти се иска да имаме за кръстникъ единъ директоръ.

Иванъ. Е, добре, можешъ ли да му откажешъ?

Сека. (Солнато). Е, добре, де! Ту до кръстникъ да доди... Я ми кажи: кога мислишъ да правимъ свадбата?

Иванъ. Че като се мине Ивановъ-день.

Сека. Тогавъ да знамъ, че да си дир замѣстница.

Иванъ. Добре, търси имъ.

IX.

Влиза Мони.

Мони. Добре дошелъ, Ванка.

Иванъ. Добре съмъ ви заварилъ,

Мони. (Като гледа дрехите). Готово!

Иванъ. Готово.

Мони. Хайде, че съ тъхъ ще ви вѣнчавамъ. Тамамъ сега туй приказвахме на софрати съ жена си.